

TKP bu düzeni değiştirecek partidir

EMEKÇİLERE MAKYAJ DEĞİL DEVİRİM LAZIM

Sömürü düzeni makyaj tutmuyor. İstedikleri kadar süslesinler, istedikleri kadar küçük ayarlarla çekilir hale getirmeye çalışsınlar, bu düzen emekçilerin gözünde sadece bir cehennem zebanisi. Üstelik düzenin egemenleri, sömürücü sınıflar da hiç istekli değil. Ezilenlere şirin görünmek için çıkarlarından birazcık olsun feragat etmeleri gerektiğinde bile buna katlanamıyor, lafta kalan hayirseverlik gösterişlerinin ötesine bir adım geçmek istemiyorlar. Emekçiler devrim istiyor dersek biraz abartmış mı oluruz? Biraz! Bugün milyonların "devrim istiyoruz" demediği ortada ama mevcut durumun "iyileştirilmesi" gibi önerileri inandırıcı dahi bulmadıkları da ortada.

KÜÇÜK AMERİKA MI! BÜYÜĞÜ BU HALDEYKEN Mİ?

ABD'nin kapitalizmin örnek ülkesi olduğunu düşünenler gerçekten haklı çıktı! Sömürünü, yoksulluğun, adaletsizliğin, eşitsizliğin örnek ülkesi olduğu son 10 yılda birden çok kez görüldü. Katrina kasırgası sırasında yoksulları ölüme terk eden bir örnek ülke. Siyahların hapisaneleri doldurdıkları, sokak ortasında polis kurşunlarına hedef olabildikleri örnek ülke. Eskiden dünyanın kanını emerek zenginleşmenin, emperyalizmin simgesiydi. "Şimdi kendine hayrı yok" sözü sanki onun için söylenmiş! Kendi ülkesinde halkın çoğunluğuna sus payı vermekten aciz ABD, kapitalist dünyanın kutup yıldızı olarak çoktan sönmüş durumda.

HALKA YALAN SÖYLEYENLERİN MUMU SÖNÜYOR

"Çok güzel bir düzen tutturduk, en iyisi bu" dediler. Hatta işi iyice pişkinliğe vurup "sömürü insanın doğasında var. Eşitlik insan doğasına aykırı" dedikleri de oldu, "bütün bunlar imtihan, bu çektiklerinizin ödülü öbür dünyada verilecek" dedikleri de.

Hayat büyük çoğunluk için çekilmez hale geldiğinde, sesler yükseldiğinde yaşananların sömürü düzeninin zorunlu sonucu olmadığını, aslında sömürüye devam ederken durumun iyileştirilebileceğini anlattılar.

Düzene halel gelmesin diye birbirlerini harcadılar. Halka, aslında düzenin iyi kurulduğunu ama kötü yöneticiler yüzünden bu hale geldiğini anlatmaya kalktılar. Düzenin değişmesine lüzum yoktu, iktidar değişse yetecekti. Öyle ki "düzen değil ama rejim değişmeli gerçekten" diyenler bile oldu.

KÜÇÜK AMERİKA OLACAKTIK!

Çok sıkıştıklarında, "iyi örneklerle" sarılıyorlardı.

Sistem kötü olsa, her yerde kötü olurdu. Oysa kapitalizmin dünya cennetleri vardı. Amerika dünyanın en güçlü, en zengin

ülkesiydi örneğin. Sömürüden, düzenden şikayet etmek yerine hep beraber küreklere asılırsak küçük Amerika olabilir.

Küçük Amerika olmak kulağa hoş gelmiyorsa, İsveç modeli vardı.

Şimdi emekçiler "büyüğü buysa Küçük Amerika olmayalım aman" diyor.

'ADİL DÜZEN' VARDI BİR DE

Sömürü düzeni katlanılmaz hale geldiğinde acıyı sloganlarla hafifletmek dahi akıllarına geldi. Halk adalet istiyordu. Halk zenginle yoksul arasındaki ayrımın bu kadar çok açılmasını artık kabullenmiyordu.

O zaman sloganlar imdada yetiştiriyordu. 'Adil düzen' diyerek rol çalmaya kalkan gericiiler oldu. 'Bu düzen değişmeli' cümlesi bile duyulabilirdi, düzenin kadim aktörlerinden.

Şimdi durum nedir peki?

Bu düzeneklerin, bu yalanların hiç biri işlemiyor.

"Eldeki en iyisi bu, daha iyisi

olmaz" sözleri kimseye hitap etmiyor.

İsveç modeli, küçük Amerika, refah toplumu, kapitalist sosyal devlet...

Bunları "sosyalizmin alternatifi" olarak sunanlara insanlar "aslı varken alternatifine niye inanalım" diyerek yanıt veriyor.

Adil düzen balonu söndü. Her kötülüğün kaynağı faiz diyenlerin emperyalist tefecilerle kucak kucağa oldukları gizlenemiyor.

Öyleyse, düzen değişikliği kendisini dayatıyor.

Yanıtlanacak olan soru şu: Peki nasıl olacak ve kim değiştirecek?

TÜRKİYE ÖRNEK OLMALIDIR

Salgın bardağı taşırın son damladır. Kurulu düzen bütünüyle küçük bir azınlığın çıkarlarına hizmet etmekte, toplumun büyük çoğunluğunun temel ihtiyaçları, hak ve özgürlükleri hiçe sayılmaktadır. Ekonomik krizler, savaşlar gündelik yaşamın parçası haline gelmiş. İşsizlik ve açlık gibi sorunlar yüz milyonlarca kişiyi içine alan bir kabusu dönmüştür.

Bu düzenin iyisi-kötüsü yoktur, iyileştirilmesi mümkün değildir. Süper güç diye tanımlanan ABD'nin, Avrupa medeniyeti diye kutsanan Fransa, Almanya, İngiltere, İtalya'nın son salgın sırasında düştüğü durum ortadadır.

Türkiye de gericiilik, cehalet, kadın ve bilim düşmanlığı üreten bu sömürü düzeninden kurtulmanın bedelini ödemektedir.

DEĞİŞMELİ BU DÜZEN DEĞİŞMELİ BU DÜZEN DEĞİŞMELİ BU DÜZEN DEĞİŞMELİ BU DÜZEN DEĞİŞMELİ

Zaman kalmadı. İnsanı bir bütün olarak tehdit eden bu düzenden kurtulmak için kolları sıvalalım. Türkiye'yi örnek bir ülke haline getirelim. TKP eşitlikçi, adil, özgür bir toplumsal düzen kurmak için iktidara taliptir. Bu düzen;

1. Kimse kimseyi sömürmeyecek.
2. İşsizlik ortadan kalkacak.
3. Sağlık ve eğitim herkes için eşit ve tamamen parasız olacak.
4. Yurttaşların temel ihtiyaçları olan barınma, su, ısınma, aydınlatma, iletişim ve toplu ulaşım ücretsiz karşılanacak.
5. Toplum örgütlü olacak, siyaset küçük bir azınlığın uğraşı olmaktan çıkacak, bütün yurttaşlar karar alma süreçlerine katılacak.
6. Din ve devlet işleri birbirinden mutlak olarak ayrılacak.
7. Planlı ekonomi sayesinde ülke kaynakları toplumun ihtiyaç ve gelişimi için kullanılacak, ülke sanayisi güçlü, tarım, ilaç, savunma gibi alanlarda

kendine yeterli hale gelecek, enerjide dışa bağımlılık azaltılacak.

8. Türkiye bağımsız, egemen, barışçı, anti-emperyalist bir ülke olacak.

9. Kadınlara dönük her tür ayrımcılık sona erecek, bütün yurttaşların eşitliği sağlanacak.

10. Bilimsel çalışma, kültürel faaliyetler ve sanatsal yaratıcılık için her tür destek verilecek.

Sırtımızdan asalak sömürücü sınıflar attığımızda, güzel ülkemizin zenginliklerini kişisel çıkarlar için değil tüm toplum için kullandığımızda bu on maddede kolayca hayata geçiririz. Böyle bir Türkiye istiyorsanız gelin Türkiye Komünist Partisi'ne katılın.

EMEKÇİLER ANLATIYOR: NE DEĞİŞMELİ, NASIL OLMALI?

Emekçilere, kardeşlerimize iki soru sorduk. Bu düzende en çok rahatsız eden ne? Yeni bir düzende en çok ne isterdin? Gelen yanıtları derledik. Yer darlığımız yüzünden tüm yanıtları yayınlamayız. Anlayışla karşılayacağınızı umuyoruz.

Müge YALÇINSOY

Bir sürücü kursunda direksiyon eğitmeni

Bu düzenden en çok rahatsızlık duyduğum husus, insani şartlara sahip olamamak. Köle sisteminde sadece patrona kazanç sağlamak adına emek hırsızlığına boyun eğmek zorunda kalıyoruz. Hayatımızı idame ettirmek adına kabul edilmez bir sistemin parçası olmak zorunda kalmaktan rahatsızım. Sorumluluğun tamamının işçiye yıkıldığı ve işverenin kendi kazancı dışında kalan tüm değerleri hiçe sayabildiği, hukuki ve insani yönde değerlendirmelerden uzak bir yaşam şekli seçme zorunluluğundan ciddi rahatsızlık duyuyorum.

Tamamen tekelleştirilmiş ve sadece işverenin insafına bırakılmış bir düzen olmamasını dilerdim. İşçinin haklarının hukuksal olarak gözetildiği bir sistem istiyorum. Haklarını alan insanların refah seviyesi yükseleceğinden genel huzurun artacağı kanısındayım. Özgürlük kısıtlamalarının olmaması ve şekilcilikten uzak bir yaşam ortamı sanırım tüm insanlığın ortak idealidir.

Halil, Kargo emekçisi

Bir apartmanın bodrum katında yaşıyorum. Kapitalist bir tuzak içinde hiç istemediğim borçlar ödüyorum. Ay sonunun gelmesine yakın, işyerine gitmek için 5 km'ye yakın yol yürüdüğüm oluyor param olmadığı için. Öğle aralarında normal yemek yerine simit yediğim, bazen hiç yemediğim oluyor ve bunun gibi birçok

sorun ve kapitalist düzenin günden güne bitmek bilmeyen hatta katlanarak artan baskısı içindeyim.

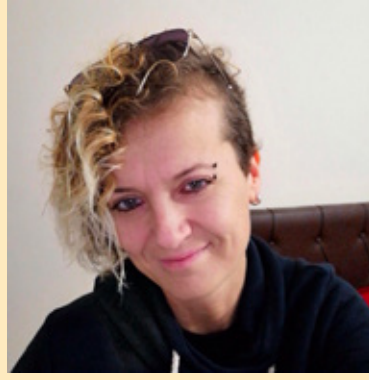
Yeni bir düzenden istediğim ise benim gibi ezilen bu sömürüye maruz kalan her insanın eşit haklarda özgürce yarın için geleceğimiz için kaygımız olmadan yaşamak ve yaşamalarını istiyorum ve bunu birlikte başaracağımıza inanıyorum.

Ahmetcan YILMAZ, Biblos Resort Alaçatı a la carte mutfak şefi Çeşme, İzmir

Bu düzende beni rahatsız eden en çok iş hayatındaki çalışma koşulları oluyor. Fazla mesainin geri dönüşünün olmaması, emekçilerin söz sahibi olamamaları, işten çıkartılma korkusu gibi konular maalesef olumsuz hayat koşullarına sebep olmaktadır.

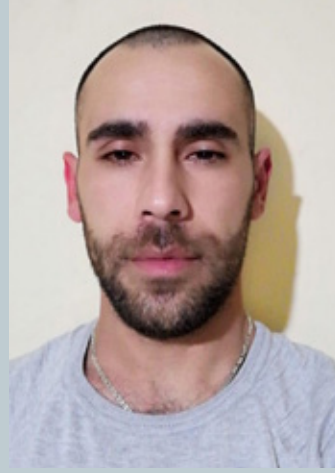
Bana yeni düzeni hayal et deseler; emekçi yoldaşların düşüncelerini özgürce haykırmalarını ve haklarını rahatlıkla alabilmelerini hayal ederdim.

**Baykal IŞIK
Tekstil işçisi, Çiğli, İzmir**

Salgınla bile baş edemeyen bu düzenin önce biz işçilerin sağlığını hiçe sayması. Emekçilerin çaresiz ve örgütsüz bırakılması. Bizlerin 3 kuruş maaşına göz dikmekten utanılmaması. Açıktan ya da dolaylı olarak vergi yüklerinin biz işçilerden alınması. Düzenin tüm ekonomik planını biz asgari ücretliler üzerinden yapması.

Yeni düzenden isteğim eşitlik. Herkesin eşit olması. İnsani değerlerin ön planda olmasını, küçük bir azınlığın çıkarlarının değil de bu dünyayı var edenlerin çıkarlarının öne çıkmasını isterim.

H.I - Yapı ve dekorasyon ustası

Bu düzende beni en çok neden rahatsız eden şey çalışma koşullarımız. Çalışma koşullarımız elbette tehlikeli ve neticesinde karşılığını maalesef alamamaktayız. Tabii ki bütünüyle ele alırsak işveren emekçiden çok iş bekliyor ama emekçi karşılığının az olduğunu dile getirdiğinde işine gelirse diyor gelmezse yolu gösteriyor. Bunun sebebiyse inşaat işçilerinin haklarının koruma altında olmamasıdır, yevmiyelere de yıllık olarak 10 TL gibi bir artış veriyorlar. Bence yeterli değil, yeni bir düzende olması gereken biz inşaat işçilerinin ve tüm emekçilerin devletin kanunlarında yasal hak olarak garanti altına alınmasıdır ve bunu ancak birlik olursak sesimizi haykırırsak elde edebileceğimize inanıyorum harekete geçmek gerek yoksa bu düzen bu şekilde devam eder ya hep ya hiç.

Murat UZPEDER, Bostanlı Taksii'nde taksici Bayraklı, İzmir

Bu düzende beni en çok adaletsizlik rahatsız ediyor. Yandaşlarına verilen imkân kendinden olmayana verilmiyor. Dinle halkı sömürüyorlar eşitlik ve adalet istiyorum bununda sadece komünizmle olacağına inanıyorum.

'PARANIN ORTADAN KALKMASI LAZIM'

Oksigaz kaynakçısı, gemi söküm, Eski Sugurya Gemi Geri Dönüşüm Sanayi çalışanı

Bu düzende eşitsizlik adaletsizlik özgürce bir yaşama diye bir şey yok bu düzende paran varsa insansın paran yoksa şu an olduğu gibi hayvandan bir farkımız yok.

Kapitalizm dünyayı esir almış bunu dünyada en iyi şekilde gördük ve bu böyle gitmez acilen sosyalizm şart.

Eşitlik ve özgürce bir yaşam. Paranın ortadan kalkması lazım örneğin.

'ŞU 65 YAŞ SAÇMALIĞININ KALKMASINI İSTİYORUM'

RK, İskenderun demir çelik işçisi

Bu düzen bir düzen değil işçinin emekçinin ezilip sömürüldüğü emperyalizmin gölgesinde soframıza kadar inmiş bir zehir, her gün işçinin çiftçinin bu ülkeye bir nebze katkısı olan halkın zehirlendiği nefret aşılandığı bir zaman geldi. Sırtımızda satılmış sendikaların sözde hak savunucularının kamburu vergi içinde vergi... Maaşımızı daha elimize almadan haksız kesintiler! Nerede düzen, nerede hak, nerede adalet. Dik yürüyoruz çünkü boğazımıza kadar b.kun

indeyiz!

Yeni düzende işçilerin seçtiği sendika başkanları ve maaşları bir işçinin maaşını geçmeyecek şartıyla haksız vergilerin kalkması ve işçinin artık hak ettiği değeri görmesi ve şu 65 yaş saçmalığının kalkmasını istiyorum. 65 yaşında bir adam soruyorum size nasıl çekiç sallarsa yük kaldırabilir? İşçiliğin ne olduğunu bilmeyenler işçiler ve emekçiler hakkında söz sahibi olmamalıdır. Bu bir şart olmalıdır.

'YENİ BİR DÜZEN ŞART'

Caner G. İstanbul

İstanbul 'da ilaç dağıtım deposunda sipariş hazırlama bölümünde çalışıyorum.

Yoksulluğun yok ettiği hayatlar, bizden aldığı canlar bu düzende en çok rahatsız olduğum durumlardan sadece biri. Bugün içinde bulunduğumuz pandemi koşullarında kolonyaya bile ulaşmak lüks hale geldi. Gelir

dağılımındaki adaletsizlik içinde bulunduğumuz hayatı yaşanmaz hale getiriyor.

Yeni bir düzen şart. Yaşam haklarının güvence altına alındığı barınmanın, eğitimin, sağlık hizmetinin tamamen ücretsiz olduğu ve işsizlik tanımının ortadan kalktığı yeni bir düzenden en temel beklentimiz.

Özgür ÖZGÜN, Kafe-bar emekçisi, Balçova, İzmir

İzmir Balçova'da alkollü bir kafe restoranda çalışıyorum. Son 4 yıldır bu tarz işletmelerde şef garson olarak çalışıyorum.

Bu düzende en çok kazanırken patronların tek başına zenginleşirken, işlerin durduğu dönemlerde ilk önce emekçilere fatura çıkarılması rahatsız ediyor. Örneğin yılbaşında veya diğer özel günlerde patron normalin iki katı kazanır ama çalışanın sadece harcadığı emek artar. İşler durgun olduğu zaman ise personele ücretsiz izin veya benimki gibi saatlik ücret hesaplanan yerlerde mesaiyi normalden kısa tutup ücretten kesinti dayatılıyor. "Bugün iş çok sakin, sen çık bugünlük" diyerek 9 saat yerine 4 saat çalıştırıp göndermek gibi.

Yeni bir düzende en çok istediğim şey, insanların maddi kaygılar duymadan kendilerini geliştirecekleri boş zaman aktivitelerine ulaşabilmesi. Şu an ya sürekli çalışmak zorunda olduğumuz için vakit yokluğundan ya da geçinmekte zorlandığımız için maddi imkansızlıktan kültürel faaliyetlere katılmamız, bir sanat alanında kendimizi geliştirmeye gayret etmemiz mümkün olmuyor. Ama daha insanca koşullarda çalışabileceğimiz, sanatın, kültürün kar araçlarına dönüştürülmediği bir düzende bu mümkün olacak. Aslında hiç de zor olmayan bir şey istiyorum...

Mustafa, Kafe bar emekçisi Bornova, İzmir

Adım Mustafa, İzmir Bornova Küçük Park'ta bir barda garson olarak çalışıyorum.

Biraz kendimden bahsedeyim; şu sıralar Urfa'dayım ve Bozovalıyım. Babam inşaat işçisi annem ev hanımı. Ebeveynlerimiz çocuklarının okumalarını isteyen insanlardı çünkü onların şartları hep çok zordu şimdi de olduğu gibi. Biz çocuklar ebeveynlerimizin şartlarını yerine gördük ve şartların ne kadar zor olduğunun bilincine çok erken vardık. Bu bana lisenin başlarında ailem ile maddiyat ilişkimizin bitmesin olarak döndü. Lise başlarından bu yana sistem beni işçi öğrenci veya çalışan öğrenci olarak tanımladı. Tatillerde çalışan okul zamanında çalıştığı kadarını harcayan birisiydim. Bundan şikâyet eden birisi değildim. Lise bitti üniversite sınavında Ege Üniversitesi hemşirelik bölümü kazanmıştım. İzmir'e yerleşince yeni bir düzen kurmaya başladım. Ama problemlı bir düzen. Urfa'da çalıştığım para sadece kendi giderlerime gittiği için idare ediyordu ama İzmir'de bu sadece iki ay sürmüştü. Sonrasında çalışan arkadaşlardan ve kredi kartları vb. yöntemlerle ilk dönemi bitirdim ama ikinci dönem bu şekilde devam edemezdim. Dönem başında yarı zamanlı iş ilanlarının neredeyse hepsine başvuruda bulundum ama hiçbirinden geri dönüş alamadım ve okula devam etmeme kararı aldım. Hedefim tam zamanlı iş bulup bu yıl hem borçlarımı ödemek hem de diğer sene için biraz birikim yapmak. Nitekim iş buldum ama nasıl işler; hepsi düşük ücret uzun mesai. Aralarında kötünün en iyisini seçip işe başladım. Üç ay asgari ücretle sadece borçlar, yurt ücretleri ve kendi giderlerimi karşılayabildim. Sonra işi bırakıp Urfa'ya döndüm iki hafta tatilden sonra Bodrum'a gidip başka bir işe başladım ama şartlar yine aynı ve ücret biraz daha fazla. Yaz ayları nispeten daha iç açıcıydı. Tekrar İzmir'e döndüğümde hemşirelik benim için artık yapılabilecek bir meslek değildi, üniversite sınavına tekrar hazırlanıp hukuk okumak istiyordum. Artık bu düzende bir işçi olarak değil bu düzeni değiştirmeyi isteyenlerin avukatı olmak. İşçilerin hakkını savunmak olmuştü hedefim. Sınava hazırlık sürecinde İzmir Bornova Küçük Park'ta bir barda part time çalışmaya başladım. Yani hem çalışıyordum hem hazırlanıyordum. Maalesef iki yıldır bu sistem peşimi bırakmıyor. Galiba sistem bana kafayı takmış. Ama sadece benim değil tüm kapitalist sistemdeki işçinin peşini bırakmıyor. Bu sistem bir işçiye, işçinin çocuğuna verebileceği en iyi nokta orta sınıf ama bunun için ise ömrümüzün yarısını alıyor. Bunlar beni rahatsız ediyor ama bunlarla kal-sa iyi; düşünsenize patron sınıfı nerden geldiği belli olmayan para ile hayatları boyunca sefa sürececek ama geriye kalanlar hayatları boyunca sıkıntı içinde o patronların cebini doldurmak için o patronların belirlediği kurallarla çalışacak. Yani şimdi biz bu düzenin nesinden rahatsız olmayalım? Tüm insanlara bunu göstermek için çabalayacağım.

Eşit ve adaletli bir düzen isterdim. Gerçi işçi sınıfı olarak hepimiz ezilip sömürülüyoruz da bu dünyada sadece işçiler yaşamıyor. Mesela birileri zevklerine göre suç işleyip sıyrılabilir veya bugün olduğu gibi çocuk istismarının affı söz konusu olurken siyasi tutsaklar, gazeteciler, akademisyenler, muhalifler cezaevinde kalmaya devam etmesin isterdim. Yani kısaca adil bir düzen içinde yaşamak isterdim.

Ali Sahin, Aşçı

Korona Türkiye'de görüldüğünden beri çalıştığımız işyerlerinde fırsatçı patronlar, ücretsiz izinler, gereksiz yere işten çıkarmalar... Çalışan işçi kardeşlerimiz hiçbir önlem alınmadan çalışmaya devam ediyor. Biz ailemizi ve sağlığını korumaya çalışırken patronlar bu krizden nasıl daha fazla kazanırız diye düşünüyorlar.

Nasıl bir düzen isterdim? Yardımsever bir yer; çocuklara, ailelere ve de çalışan emekçi halkına ilgi gösteren hayalimde olan bir devlet. Küba gibi bir ülkede insanca huzur içinde yaşamayı isterdim ailemle. Ali Sahin, Akkol Catering'de aşçı olarak çalışıyordu, işten çıkarıldı.

Bir işçi

Mersin'de bir çimento fabri-kasında üretim işçisiyim.

Bu düzendeki düzensizlik başıboşluk rahatsız ediyor. Zenginsen her şeye sahip olma hakkın var fakirsın hiçbir şeye sahip olamazsın. Sana verilenlerle yetinmelisin. Adalet yok eşitlik yok güvenlik yok.

Yeni düzende objektif bilimsel eğitim sistemi isterim. İsterim ki bilinçli onurlu bireyler yetişsin dayanışma örgütlen-sin. İnsanlar insan olduğunu hatırlasın.

Bedirhan Aslan - İnşaat işçisi

Bedirhan Aslan, Bayburt Grup Bakırköy Metro Şantiyesinden ek-mek arası ıspanak haberini PE'ye ilet-tiği için işten çıkarıldı.

Yaşadığımız düzen koronavi-rüsle birlikte görüldü ki, fakire, hal-ka ve işçiye öncelik vermiyor. İşten çıkarılıyor veya virüs kapma riski yüksek ortamlarda çalışıyo-ruz. İşten çıkarıldığımızda paramız ödenmiyor veya çoğumuz işsizlik maaşı alamıyoruz. Parasız ve işsiz şekilde İstanbul'da kalan ve memleketine gidemeyen insanlar var. Görülüyor ki mevcut düzen ve onun kurumları emekçiye işsiz ve onların sorunlarına çözüm üretmiyor. Bizi ortada bırakıyor ve patronları kayırıyor. Bu nedenle bu düzenin değişmesini istiyorum.

Hayalimdeki düzen, emekçinin, işçinin maddi ve insani tüm ihti-yaçlarının karşılanabileceği işsiz kalmayacağı, zenginin patronun kayınlıldığı değil üreten, çalışan işçilerin önemsendiği bir düzen. Kurumlarıyla kanunlarıyla işçiden yana olan ve kapitalizmin ortadan kaldırıldığı bir düzen istiyorum.

Otel çalışanı Selim

Bu düzende beni en çok rahatsız eden şey, haftada 6 gün 48 saatten fazla çalışmak, insanın mutluluğu ve sağlığı için ideal bir düzen değil. Yeni düzenden istediğim; Her in-sanın dinlenmek ve eğlenmek için haftada 1 günden fazlasına ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. Tüm çalı-şanlar için ideal bir aile yaşamının gerekli olduğunu düşünmekteyim. Ben bir insanın mutlu bir hayat sürmesi için ailesiyle bolca zaman geçirmesi gerektiğine inanıyorum.

'SEVGİ VE SAYGININ HİÇ BİTMEMECEĞİ BİR DÜZEN İSTİYORUM'**Baran O. - İnşaat işçisi, Operatör**

Bu düzende en çok rahatsız olduğum şey, paranın insanlardan değerli olmasıdır.

Yeni bir düzende ise, paranın değersiz, insanların değer gördüğü bir düzen istiyorum. Sevgi ve saygının hiç bitmeye-ceği bir düzen istiyorum. Sevgi dünyayı satın alacak kadar değerli bir elmadır.

Kafe Emekçisi Ahmet

Bu düzende beni en çok neredeyse parası dışında hiçbir biri-kimi olmayan insanlara hizmet etmek zorunda kalmak rahatsız ediyor. Üstelik verdiğim emeklerin karşılığını doğru dürüst alma-mam ve insani değerler konusunda hiçbir güvencemin olmaması bu rahatsızlığı nefret boyutuna ulaştırıyor. Tabi bunlar sadece gü-nün belirli saatlerinde net bir biçimde yaşadığım somut sorunlar ama bu kendisiyle beraber hayatımın her anında mücadele etmek zorunda olduğum farklı psikolojik sorunları da getiriyor. Yeni bir düzende en çok sınıf farkının olmamasını isterdim.

ÇOK BÜYÜK SINEMA SALONLARI İSTERDİM'**Murat ONUR / Beyoğlu / Fotoğrafçı**

Bu düzende en çok neden rahatsızım?

Sosyalist sistemde yurttaşlık hakkı olacak, anayasal güvence altına alınacak şeylerin (ücretsiz ve nitelikli eğitim, sağlık hakkı, barınma hakkı...) kapitalist düzen insanı için bir hayal olmasından. Yeni bir düzende en çok ne isterdim? Çok büyük sinema salonları.

Pelin / Beyoğlu/ Psikolog

Bu düzende kaynakların yönetenlerin çıkarları yönün-de kullanılmasından rahatsızım. Zengin kaynakları olan bir ülkeyiz, ama çalışan nüfus fakir ve giderek fakirleşiyor ya da işsiz. Üretim araçları yabancı sermaye için özelleşti-riliyor ve ülkeyi hızla felakete götürüyor. Emegimin karşılığı olarak huzur güven ve optimal bir refah içinde yaşamak isterdim Bilim ve sanatın desteklendiği bir düzen isterdim. Ekmeğimi kaybetmek ya da gözaltında yıllarca çürümek korkusu ile sinmiş olmak istemezdim. Bu sorulara açıkça isimle cevap vermek isterdim.

Otel çalışanı Erman

Bu düzende en çok emekçilerin kiracı olması beni rahatsız ediyor. Yeni düzende herke-sin kendi evi olmasını istedim. Bir de çalışma saatlerinin 6 saat olma-sını isterdim.

Plaza emekçisi Efe

Bu düzende beni en çok bu düzenin adaletsizliği, kötücül-lüğü ve yıkıcılığı rahatsız ediyor. Bu düzen insanlık için artık iyi bir şey üretmiyor. Yeni bir düzenin dünyada doğa ve çevreyle uyum içinde, herkes için adaletli ve insanca yaşam getirmesini iste-rim. Hikayesi sönmüş dünyaya yaratıcılık getirmesini isterim.

Neşe HİÇYILMAZ / Maden mühendisi / Fatih

Eşit olmayan yaşam ko-şulları, işinin ehli olmayan va-sıfsız kişilerce yönetilmek ne şu an ne de gelecek için hiçbir şeye güven duyamamak bunlardan çok rahatsızım. Eğitim ve sağlıkta eşitlik, laik düzen, dinin karanlığından kurtulup bilimin ışığıyla ay-dınlanmak.

Faruk KILINÇ Market çalışanı

Biz gidersek yardım alamazsınız propagandalı bu düzen değişmeli.

Bir maske bile dağıtma-yan bu düzen değişmeli

Yasaların işvereni koru-duğu bu düzen değişmeli. İş kazası diye geçiştirdikleri işçi cinayetlerinin olduğu bu düzen değişmeli.

Elif AYDEMİR, Ressam, Beyoğlu

Birçok farklı konudan, özellikle sosyoekonomik kısmından ve sağlık sisteminden rahat-sızım. Güvencesiz, sigortasız çalışıyoruz. Bir ressam olarak ne bir sigortam var ne güven-cem. Şu zamanda daha görünür oldu. Yeni bir düzende en çok ne isterdim? Eşitlik isterdim.

Semra EROĞLU GÜNEY, Sancak Tepe'de bir sağlık kuruluşunda Anlaşmalı Ku-rumlar Sorumlusu

Neresinden tutsan elinde kalır. Mevcut bu düzen: İşçiye, emekçiye, kadına, hayvana, doğaya, bilime, aydınlığa, sa-nata, sanatçıya düşman. Her normal insan gibi bütün bunlar beni rahatsız ediyor. Yeni düzende çocuklarımızın nefes alabildiği, kadın ve erke-ğin eşit olduğu, eğitim, ulaşım, sağlık gibi en temel ihtiyaçları-mızın ücretsiz olduğu, herkesin insanca yaşayacağı bir evinin olduğu, işçilerin sömürülmedi-ği bir düzen isterdim.

Esma YILMAZ, Muhasebeci / Esenyurt

Yalancılara düzeni bu düzen, adaletten eser yok. Daha adil ve eşitlikçi bir düzen olmalı.

Hurşit B. Gaziantep'te bir kuaförde çalışıyor

Beni bugünkü düzende rahat-sız eden şey patronların kâr hır-sı yüzünden insan hayatlarını hiçe saymaları. Hâlâ sigortasız çalışan mesai arkadaşlarımız var. İnsanla-rın işsizlikle korkutulmadığı, sosyal şartların daha iyi olduğu ve devletin insanların hayatları yerine ülkenin daha önemli sorunlarına yöneldikleri bir düzende yaşamak güzel olurdu.

'BİLİM ÇOK NET VE GERÇEK ÇÜNKÜ...'**Nihal ÜNVER / Editör / Fatih**

Bu düzen en çok insana değer vermediği için rahatsız ediyor. En çok bilim olmalı yeni düzende, bilim çok net ve gerçek çünkü.

Savaş Antalya'da turizm bölgesinde bir otelde terapist

Liseden sonra maddi imkan-sızlıklarımdan dolayı okuyama-dım. Bu düzende her şey para, paran yoksa hiçbir şeye hakkın yok. Şehir dışını kazanıyorsun okul aidatı, yol masrafı, yemek masrafı... Konaklayacak yer için yurtlar desek hepsi cemaat yuvası olmuş, ev tutmak istesen kira nasıl ödenecek? Eşit eğitim hakkı yok. Bağımsız yargı yok, adalet yok.

Yeni kurulacak olan düzende iyi bir eğitim almak istiyorum. Yaşım kaç olursa olsun. Toplum için öğrenip üretmek istiyorum.

G.Y, DeFacto part time müşteri danışmanı

Ben bu düzende en çok çocukların çocuk, öğrencilerin öğrenci olamamasından rahatsızım.

Öğrenciyim ve aynı zamanda yarı zamanlı çalışıyorum. Çalışmak tercihim değil zorunluluğum. Devletten burs veya kredi almıyorum, asgari ücretli bir ailenin iki öğrencisinden biriyim. Üstelik yalnız değil binlerim ve biz binler çok komik ücretler ile saatlerce çalışıyoruz. Çoğumuzun sigortası bile yok, ben şanslı öğrenci-emekçi sayılırım çünkü bir firmada sigortalı çalışıyorum. Halbuki bu bir lütuf değil her çalışanın hakkıdır.

Biz çalışan öğrenciler okul ve iş yerlerimiz arasında mekik dokuyoruz. Ya okuldayız ya da mesai başındayız. Oysa ben kendimi geliştirmek, geleceğimi ve mesleğimi inşa etmek istiyorum. Bir müzik aleti kullanmak ya da bir spor dalıyla uğraşmak yani bir hobi edinmek istiyorum. Benim bunlar için ne param ne de zamanım var. Okuluma, sorumluluklarıma zar zor yetişiyorum. Hal böyle olunca biz tam olarak öğrenci falan değiliz...

Tüm bunların yanı sıra onlarca konuda da mağdur ediyoruz. Mesela ders saatlerimizde hatta sınav dönemlerinde bile bir telefonla işe çağırılır. Gelmiyorum diyebilmek gibi bir lüksümüz yok "gelmiyorsan eğer deyip" kapıyı gösterirler. Tek başımıza direktmek gibi bir şansımız yok ya işten atılır ya da istifaya zorlanırsınız. Bu benim, binlerin, bizim hikayemiz. Sen, ben, biz, hepimiz bu düzenin içinde iliklerine kadar sömürülen para makinelerinden başka bir şey değiliz.

Peki ben yeni bir düzende en çok ne isterdim? Para makinesi değil insan olmak isterdim. Herkesin sofrasına ne geliyorsa benim de soframa o gelsin isterdim. Eşit olmak, eşit çalışmak, eşit kazanmak isterdim. Patronların üzerimizden kazandıkları paraları koltuklarında saymaları yerine patronların olmadıkları bir düzen isterdim. Hayal değil bu, hepimiz inandığımız sürece ufukta ki gerçek...

Mustafa KILINÇ, Gaziantep'te kimya sektöründe faaliyet gösteren bir fabrikada makina mühendisi

Şu anki düzende işçilerin, çalışanların haklarını doğru şekilde hakıyla alamadıkları ve işten çıkarılma, işsiz kalma korkusuyla haklarını korumak için ses çıkaramadıkları bir gerçek.

Denetleme kurullarının daha aktif ve doğru bir şekilde hak hukuk çerçevesinde çalıştırılmasını isterdim. İşçilerin haklarını koruyan bir mekanizma (sendika, parti) olsun isterdim.

'EN ÇOK İSTEDİĞİM ŞEY DAHA ÇOK KİTAP OKUMA ZAMANIMIN OLMASI'

Musa İSİ, İşçi, Mersin

Bu düzen sömürdüğü için rahatsız eder insanı. Kapitalizmin kesinlikle yok edilmesi gerekli. İnsanın kendi emeğine yabancılaşması, kendini ve toplumu tanımamasının engellenmesi, bencillik ve güvensizlik kapitalizmin ürettiği şeylerdir.

Yeni bir düzende çalışma saatlerinin kısaltılmasını, işsizliğin kalmamasını ve bütün insanların eşit olmasını isterim. Temel ihtiyaçların ücretsiz olmasını isterim. En çok istediğim şey daha çok kitap okuma zamanımın olması.

'BU DÜZEN BAŞTAN SONA DEĞİŞMELİ'

Murat, Güvenlik personeli,

Rahatsız oluyorum, sürekli yalanlar üzerine kurulmuş bir sistem. Herkesi yalanlarla kandırarak çarkların devamı sağlanıyor. Daha iki gün önce inşaat işçisi yakın bir arkadaşım coronodan kaynaklı yaşamını yitirdi. Çalıştığı iş yerinde kalp krizi geçirmiş. Hastanede ise ölümüne bulaşıcı hastalık tanısı konulmuş. Henüz 33 yaşındaydı. Yani kısacası her şey sınıfsal. Parayı elinde bulunduran patronlarla biz işçilerin ayrı sınıfı... Evde kalanlar ile evde kalamayanlar. Bizleri göz göre göre öldürüyorlar. En basit bir maske bile bulamıyoruz. Her şey patronların kâr amaçlarına uygun dizayn ediliyor. Muhalefet partileri de buna dahildir... Bunların tümü değişmeli. Bu düzen baştan sona değişmeli.

'BEN SADECE ŞAHSIMI DÜŞÜNMÜYÖRÜM'

Bektaş KAPLAN, İnşaat işçisi

Yeni düzende en çok para diyeceğimi sanıyorsanız yanıldınız. O işlere asrın lideri bakıyor. Yeni düzenden beklentim, yılbaşında nice mutlu yıllar, bayramda nice mutlu bayramlar dileyen ama sözünde durmayan, sa-vaştan ve kandan beslenenlerin olmamasıdır.

Yaşadığımız coğrafyaya rağmen dünyanın en huzurlu, dünyanın rahat, dünyanın en mutlu halkı olmamız için milyon tane sebep varken, halk için bu kadar olumlu sebebi kendi kârları için haksızca, adaletsizce, şahsi ve şahsiyetsizce kendi çıkarlarına çalışmasından rahatsızım.

Benim yazdıklarım eşeğini gölgeye çekmiş, bacak bacak üstüne atmış, tuzu kuru insanları rahatsız etmiştir.

Eminim. Ama hiç umurumda değil. Ben sadece şahsımı düşünmüyorum. Şahsını düşünen ne insandır ne de Müslüman...

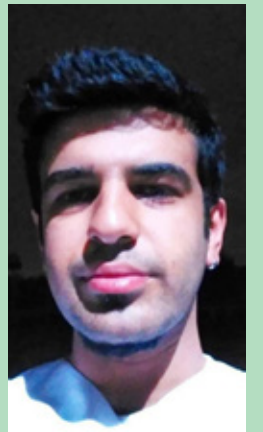
Faruk KILINÇ, Gaziantep market çalışanı

Ülkede yönetme krizi ve yönetememe hali çok net ortada. Bu düzende öncelik ne halka veriliyor ne halkın ihtiyacına ne de halkın sağlığına. 2 yılı sürekli ara ara çalışarak geçirdim. Bir türlü kendi düzenimi oturtamadım çünkü hükümetin benim düzenimi oturtacak imkanlar yok. Hangi iş yerine gitsem sürekli "torpil" denilen kavram ile karşılaştım onun bunun tanıdığı ile bilmem şu şu beyin akrabası ya da tanıdığı olmam gerekti ya da gerçekten hükümetin içinden birisi ile arkadaş olmam gerekti. Şimdiki işi ele alırsak Hafta sonları sokağa çıkma yasağı olduğu için işveren çalışma saatimizi sabah 8 ile akşam 5 ama hafta sonu çıkma yasağı olduğu için işveren çalışma saatimizi sabah 8 akşam 7 yaptı. Şimdi her gün fazladan 2 saat çalışacağım mesai üretimi almaksızın. Toplu alanlarda bulunmayın diyorlar; çalıştığım iş yerine ne dezenfektan ne eldiven ne de diğer virüsten korunma önlemlerini alıyorlar. Şimdiki gündemi ele alarak konuşmak gerekirse, bir maskeyi dağıtamayan eli ayağına dolaşan ne kararlar vereceğini bilmeyen bir devlet yönetimi var.

Rıza ERDEM Deniz, Diş Hekimi, Bursa /Orhangazi

Mesleğimin tıbbi enformasyonu ve etik icra edilmesinin devlet hastanelerinde imkânsız olduğu için özel bir klinik açtım. Parası olmayana tedavi veremekten nefret ediyorum.

Bütün sağlık kurumlarının kamulaştırıldığı bir düzende hekimlik yapmak isterim.

ŞD Özel bir kurumda öğretmen

Bu düzende beni en çok ne rahatsız ediyor? Adaletin ve eşitliğin olmayışı, sadece güçlü ve zengin olanın rahat bir yaşamı hak edebilmesi.

Yeni bir düzende en çok ne isterdim? Herkesin mevki ve para olmaksızın eşit olmasını ve eğitim – öğretimin düzenlenmesini isterdim.

Gökhan BIÇKIN, Sinema, dizi emekçisi / Boom operatörü

Haftada 6 gün , günde yaklaşık 14-15 saat çalışarak sadece geçimimi sağlayacak para kazanmak ve benim üzerimden ben-den kat kat daha fazla kazanan patronların olduğu bu sistem beni rahatsız ediyor. Mutlu bir şekilde yaşamak isterdim herhalde ezilmeden, sömürülmeden emeğimin karşılığını alarak.

Adnan ATAY, Pazarlama sektörü Furkan Plastik

Ben bu düzenin eğitiminden şikayetçiyim bilimsel değil deneysel bile değil dinsel ve yüzeysel planlama yapılmayan ekonomisinden rahatsızım. Kâr güdüsü ön plana çıktığı için basit ihtiyaçları bile karşılayamamasından şikayetçiyim. Sağlığın paralı olmasından uzun çalışma saatlerinden çumartesi çalışılmasından, ücretlerin düşük olmasından, tarımın ve hayvancılığın halkın ihtiyacını karşılamaktan uzak plansız olduğu çok açık et pahalı süt pahalı pates soğan pahalı örneğin zetin yağı geçtim 5 kiloluk ay çiçek yağı 50 Lira. Yani hayat çok pahalı şikayetçiyim. Elektrik, doğal gaz, ulaşım, internet, yaşamı var eden su parayla satılıyor dahası var mıdır, en temel ihtiyaçlar için çalışıp duruyoruz sadece "bu mudur hayat" dediğimiz yaşam dediğimiz şeyden şikayetçiyim.

E sanat pahalı, futbol maçı izlemek istersin bütçen yetmez, basket izlemek istersin bütçen yetmez, spor yapmak istersen de bedava değil özellikle İstanbul'da.

Bunlar sosyalizmde çok cüzi bir edere karşılık gelecekte niye kapitalizmde ısrar edelim onun için Sosyalist Türkiye'de yaşamak istiyorum ben, şimdi değilse ne zaman sosyalizm ?

Deniz ÇEVİK Avukat, İskenderun/Hatay

Bu düzende rahatsız olduğum pek çok şey var , en çok rahatsız eden yönü özel mülkiyete ve insanın insanı sömürmesine dayanması.

Yeni bir düzende en çok ne isterdim? Yeni düzende tüm insanların eşit , özgür ve güvende olmalarını isterdim.

SAMANALTI / Sait Munzur

Kapitalizm

pandemi

Sait Munzur

Türkiye'yi örnek bir ülke haline getirelim BU DÜZEN BÖYLE DEĞİŞİR

Hayatın her gün biraz daha belirsiz, insanların kimseye ve hiçbir şeye güvenemez hale geldiği bir dönemden geçiyor insanlık. Sadece belli bir yer ya da ülkede değil bu düzenin hüküm sürdüğü tüm coğrafyalarda insanlar büyük bir çaresizlik ve güvensizlik içinde. Önceleri bu güvensizlik ve çaresizliğin kaynağını sadece yönetenlerde ve kişilerde görenler ise şimdi en çok kaygılananlar arasındalar. Çünkü ortadaki yıkım ve çözümsüzlük o veya bu yönetimle, kişilerle açıklanabilir olmanın ötesine geçmiş durumda.

O kötü yönetimleri de yöneticileri de yaratanın bu düzen olduğu tüm çıplaklığı ile ortada duruyor.

Yaşamakta olduğumuz salgın da gösteriyor ki bu düzen kendisi ile birlikte tüm insanlığı büyük bir yıkıma doğru sürüklüyor.

Bu düzenden işçilere, emekçilere hayır yok. O yüzden her şeye bu düzeni değiştirmekle başlamak gerekiyor. Aşağısı kurtarmayacak besbelli.

DÜZENİ DEĞİŞTİRMEK İÇİN ÖRGÜTLÜ BİR HALK GEREK

İnsanlar soruyorlar sürekli, bazen kızgınlıkla bazen de çaresizlikle; Halk nasıl boyun eğiyor tüm bunlara? Boyun eğmenin de ötesinde, tüm bu asalaklara ve onların yağma düzenine nasıl olur veriyor, destekliyorlar?

Bu düzen belli bir azınlığın büyük bir çoğunluğa sömürüsü üzerine kurulu ve o azınlık alabildiğine örgütlü. Büyük halk çoğunluğuysa alabildiğine örgütsüz ve yalnız.

Boyun eğmemek için bir araya gelmek, bir olmak örgütlü bir gücü yaratmak gerekiyor. Öyle laf olsun diye değil, sömürüye dur demek, hakkını aramak, daha açığı bu asalakları def etmek için örgütlenmek gerekiyor.

İşyerinde, mahallede, okulda örgütlenmek. Hayatın her alanında, sömürünün, eşitsizlik ve adaletsizliğin olduğu her yerde örgütlenmek.

İşçilerin ve emekçilerin çıkarlarını temsil eden eşitlikçi, adil ve özgür bir Türkiye hedefi etrafında Parti'de, Türkiye Komünist Partisi'nde örgütlenmek.

HAKLARIMIZ VAR BİZİM

Salgının bize çok iyi öğrettiği bir şey var artık. Sağlık ve eğitim herkes için eşit ve tamamen parasız olmalı. Bizim adil Türkiye'mizde sağlık ve eğitim parasız olacak. Sadece onlar da değil, yurttaşların temel ihtiyaçları olan barınma, su, ısınma, aydınlatma, iletişim ve toplu ulaşım ücretsiz karşılanacak.

Şu salgın sürecinde belki de en çok hissettiğimiz doğru bu değil mi? Salgınla mücadele edebilmek için değil sadece, bu toplumun toplum olarak ayakta kalabilmesi için de bu haklar ücretsiz olarak tüm yurttaşlar için sağlanmalı.

Çok mu zor?

Özelleştirme denilen yağma ortadan kaldırıldığında ve yağmalanan tüm zenginlikler geri alındığında ortaya çıkacak zenginliği bir düşünün.

Her şey emekçinin malı olduğunda, sağlık, eğitim, barınma gibi hakların ücretsiz karşılanması neden zor olsun ki?

SİYASETTE DİN İSTİSMARI SON BULMALI

Sömürünün olmadığı Türkiye'mizde elbet din ve devlet işleri de birbirinden mutlak olarak ayrılacak. İnsanların dini inancına kimse karışamayacak. Ve kimsenin insanların dini inancını istismar etmesine izin verilmeyecek. Her tür gerici tarikat ve cemaat örgütlenmesi dağıtılacak. Bu gerici çıkar örgütlenmeleri yasaklanacak.

Toplumsal yaşamın belirlenmesinde ve siyasette din istismarına izin verilmeyecek.

YURTTAŞLARININ EŞİT OLDUĞU BİR TÜRKİYE

Sömürünün ortadan kalkacağı Türkiye'de tüm eşitsizliklerin de son bulması için uygun koşullar yaratılmış olacak. Kadınlara dönük her tür ayrımcılık sona erecek, bütün yurttaşların eşitliği sağlanacak ve tüm bunlar yasal güvence altına alınacak.

SÖMÜRÜ SERBESTLİĞİ DEĞİL, HALK İÇİN PLANLI ÜRETİM

Diyorlar ki, "böyle gelmiş böyle gider...", "beş parmağın beşi bir mi?", "rekabet, serbest girişimcilik, kazanma hırsı, bütün bunlar olmazsa nasıl kalkınır Türkiye?"...

Daha basit ya da daha karmaşık ifadelerle ama hep aynı şeyi savunuyorlar: Sömürü düzeni sürmeli!...

Yaşananlarsa aksini söylüyor bize. Bu sömürü devam etsin diye neleri denemediler ki. Sonuç ortada. Türkiye yaşanmaz bir ülke haline geldi. Sadece Türkiye mi, tüm Dünya bir uçurumun eşiğinde neredeyse.

Peki sömürünün olmadığı bir Türkiye imkânsız mı iddia ettikleri gibi?

Neden imkânsız olsun, tüm üretim araçları halkın olduğunda ne sömürücüler kalacak ne de sömürü.

Sömürünün olmadığı, tüm üretim ve hizmetlerin halkın çıkarları için planlandığı ve gerçekleştirildiği bir Türkiye'de işsizlik de ortadan kalkacak. Aksine Eşitlikçi bir Türkiye'de her yurttaşın emeği çok değerli ve gerekli olacak.

Düşünsenize bir şu yaşadığımız düzeni. Hükümetler patronlardan ricacı oluyor, solu-

num cihazı üretin, maske yapın diye. Patronlar, bundan ne kazanırım hesabı yapıyor. Ortada ne plan var ne de bir akıl.

Oysa kolay olmasa da açık değil mi yapılması gereken. Toplumun yaşamsal ihtiyaçlarına göre düzenlenmeli tüm üretim ve hizmetler. Salgınla başa çıkabilmek için bu şart. Aslında insanca yaşayabilmek için şart bütün bunlar.

İmkânsız olan bu sömürü düzeninde insanın ayakta kalması.

Her şeyi çözecek olan değil ama bugün yaşanan bu çaresizliği ortadan kaldıracak olansa söylediğimiz gibi sömürünün olmadığı, tüm üretim ve hizmetlerin halkın çıkarları için planlandığı ve gerçekleştirildiği bir düzen.

Böyle bir Türkiye'de planlı ekonomi sayesinde ülke kaynakları toplumun ihtiyaç ve gelişimi için kullanılacak.

Bütün asalaklardan kurtulan Türkiye sanayisi güçlenecek. Uluslararası tekellerin Türkiye'ye müdahalelerinin ortadan kaldırıldığı bu düzende tarım, ilaç, savunma gibi alanlarda ülkemiz adım adım kendine yeterli bir ülke haline gelecek, enerjide dışa bağımlılık azaltılacak.

EŞİTLİKÇİ BİR TÜRKİYE'Yİ KORUMAK İÇİN DE ÖRGÜTLÜ BİR HALK GEREK

Toplum örgütlü bir toplum oldu mu, her tür sömürü ve haksızlıktan hesap soracak akla ve güce de sahip olacak demektir. Bu sadece sömürü düzenine karşı mücadele için değil, insanca bir düzeni kurmak ve ayakta tutmak için de gerekli bir doğru.

Kastedilen sadece insanların bir araya gelmesi değil. Eşitliğin ve özgürlüğün hâkim olduğu bir düzende her bir yurttaş kendi

çıkarcının, bugününün ve yarınının toplumun bütününün çıkarları ile ortak ve bağlı olduğunu bilecek ve bu doğrunun etrafında örgütlenecek.

Çünkü örgütlü emekçilerin yönettiği eşitlikçi bir düzende siyaset de küçük bir azınlığın uğraşı olmaktan çıkacak, bütün yurttaşlar karar alma süreçlerine katılacak. Siyaset bir avuç para babasının çıkarlarının temsil edil-

diği bir uğraş olmayacak.

Halk işçi havzalarında, çiftliklerde, mahallelerde, okullarda oluşturulacak yerel meclislerle hem buralardaki hayatın belirlenmesinde söz sahibi olacak, hem de kendi içinden seçeceği temsilcilerle ülke yönetiminde de söz sahibi olacak. Eşitlikçi bir düzenin hüküm sürdüğü bir Türkiye'de halkın seçtiği temsilcileri geri çağırma hakkı olacak.

BÖYLE BİR TÜRKİYE İÇİN ÇAĞRIMIZDIR

Türkiye Komünist Partisi olarak açıkladığımız, "Bu düzen değişmeli" başlıklı manifestoyla tüm bunları gerçekleştirecek bir Türkiye'nin Dünya'ya örnek olacağını ilan ediyoruz. Sormuştuk, tekrar soruyoruz, bütün bunların gerçekleştirilebileceği bir Türkiye çok mu zor?

Sırtımızdan asalak sömürücü sınıfları attığımızda, güzel ülkemizin zenginliklerini kişisel çıkarlar için değil tüm toplum için kullandığımızda tüm bu sıraladıklarımızı kolayca hayata geçiririz.

Böyle bir Türkiye istiyor-sanız gelin, Türkiye Komünist Partisi'ne katılın.